

ФРІДРІХ НІЦШЕ І ЄВРОПЕЙСЬКИЙ НІГЕЛІЗМ

Нігелізм – гірша форма песимізму, представники цієї течії - це люди, які більше не мають втіхи, знищують все, лише заради знищення, стають на шлях боротьби. Нігелізм, як правило, зароджується в тяжкий період часу. Ніцше припускає, що найслабший прошарок суспільства за певних умов стає найсильнішим у своїй праці. Прикладом може служити Російська імперія : тогочасна еліта, імператор і чиновники не робили нічого, щоб населення імперії жило краще. Внаслідок цього внаслідок, які хочуть змінити життя на краще ,так звані, революціонери – перші нігелісти – песимісти, які говорили, що все існуюче погане і вважали царя ворогом народу. Ніцше описує процес становлення нігелізму наступним чином:

Бідність, розлади мікроклімату в сім'ї, загальнодержавна нестабільність;

Крайні вияви справедливості, як волі до влади і проголошення таких принципів, як « рівність в суспільстві» через незахищеності незаможної більшості суспільства;

Розповсюдження анархізму як прояву несприйняття до будь-якої влади

Ненависть до багатіїв як причини жалюгідне положення бідних в суспільстві

Стосовно заможних верств населення Ніцше вживав термін «найбідніші» маючи на увазі моральний аспект проблеми. Серед видатних песимістів Росії були Достоевський і Толстой. Останній, зокрема, походив із дворян, але провадив спосіб життя селянина, критикував існуючу владу, одягався невідповідно свого соціального статусу. Класичним проявом нігелізму є епопея «Війна і мир», де описана трагедія тисячі людей, які змушені були задовольняти примхи французьких масонів і російських дворян. Достоевський в романі «Злочин і кара» описує класову нерівність, яка породжує злочин для власного добра. Ніцше критикував протестантизм, як форму декадансного песимізму і поділяв історію будь-якої держави на цикли.[1] Не зважаючи на це поняття нігелізму виникає з вище перерахованих причин. Апогеєм його може бути війна, революція або зміна влади як такої. Показними є тут слова Паскаля: «Ми не можемо пізнати істину через нашу зіпсованість, через наше моральне падіння».

1. Ф. Ніцше «О пользе и вреде истории для жизни» Сочинение в 2т., Т.1. Литературні пам'ятники. Составление, редакция изд., вступ. ст. примечания К. А. Свасьяна; пер. С нем. – М.: Мысль, 1990. – 829, [2] с. 1л. порт.